

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. Х., 25.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Х., ПЕТНАДЕСЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ Д. ИВАНОВА-ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **ИВЕЛИНА АТ. ИВАНОВА**
като разглежда докладваното от **МАРИЯ Д. ИВАНОВА-ГЕОРГИЕВА**
Гражданско дело № 20235630100216 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК вр. чл. 37в, ал. 7 от Закон за собствеността и ползването на земеделски земи /ЗСПЗЗ/.

Образувано е по жалба на М. М. Г., ЕГН ***** против заповед № РД-04-27 от 03.02.2022г. на Директора на ОДЗ-Хасково, с която на основание чл. 37в, ал. 7, изр. трето от ЗСПЗЗ е наредено жалбоподателя да заплати сума в размер на 5493,00 лева, представляваща трикратния размер на средното годишно рентно плащане.

Жалбоподателят моли за прогласяване нищожността на оспорения административен акт, а в условията на евентуалност за неговата отмяна като незаконосъобразен. Посочва, че е налице толкова съществен порок на изискването за форма на индивидуалния административен акт, че обосновава нищожността му. В частност жалбоподателя твърди, че оспореният акт е издаден при липса на мотиви – не били посочени ясни и точни фактически обстоятелства и липсвала начална дата на тримесечния срок. На следващо място посочва, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, тъй като не е спазено административното производство по издаването ѝ. Преди издаването на процесната заповед било необходимо да има влязла в сила заповед по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ. Жалбоподателят обаче твърди, че заповед № ПО-09-547 от 29.09.2021г. не е обявена по предвидения ред и същата не е влязла в законна сила. Следователно не е започнал да тече тримесечния срок за заплащане на определената му рентна вноска. Жалбоподателят посочва, че процесната заповед е издадена при липса на предпоставките за това, тъй като дължимата съгласно заповедта на основание чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ сума била внесена по сметка за чужди средства на областна дирекция „Земеделие“ – Хасково. С тези мотиви моли за прогласяване на нищожност на заповед, посочено в жалбата като отмяна на основание нищожност, и при условията на евентуалност да бъде отменена като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява. Не се явява и упълномощения по делото представител. Подадена е молба с вх. рег. № 2608 от 27.03.2023г., с която се поддържа подадената жалба и се моли за уважаването ѝ. Прави се анализ на събраните по делото доказателства. Претендират се направените разноски.

Ответникът не е изразил становището си по жалбата с представянето на административната преписка. Взема отношение по същество с писмено становище. Развива съображения относно правилността и законосъобразността на издадения административен акт, както и относно издаването при спазване на процесуалните правила. Моли подадената жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ответникът редовно призован не се явява.

Съдът, като взе предвид становищата и доводите на страните и след като прецени събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По редовността и допустимостта на жалба:

Съдът намира жалбата за редовна, съдържаща всички реквизити посочени в чл. 150 и чл. 151 от АПК.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засяга законен интерес на жалбоподателя и който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК. Видно от представеното известие за доставяне заповедта е връчена на 08.02.2022г., а жалбата е подадена на 14.02.2022г.

Съдът намира жалбата за процесуално допустима, тъй като не спада към никоя от хипотезите на чл. 159 от АПК.

По основателността на жалбата:

Съдът намира жалбата за допустима и НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът приема, че оспорваният акт е издаден от компетентен орган. Жалбоподателят оспорва заповед № РД-04-27 от 03.02.2022г. на Директор на ОД „Земеделие“ - Хасково, с което е наредено жалбоподателя на основание чл. 37в, ал. 7, изр. трето от ЗСПЗЗ и чл. 3, ал. 4 от Устройствения правилник на областните дирекции „Земеделие“ да заплати сума в размер на 5493,00 лева, представляваща трикратния размер на средното годишно рентно плащане. Съгласно чл. 37в, ал. 7, изр. трето от ЗСПЗЗ за ползвателите, които не са заплатили сумите за ползваните земи по ал. 3, т. 2 съгласно заповедта по ал. 4, директорът на областната дирекция "Земеделие" издава заповед за заплащане на трикратния размер на средното годишно рентно плащане за землището. Предвид местоположението на процесните поземлени имоти съответната областна дирекция „Земеделие“ е областна дирекция „Земеделие“ – Хасково. Следователно правилно процесната заповед е издадена от директора на ОД „Земеделие“ – Хасково.

Оспорваният акт отговаря на изискванията за форма. Процесната заповед е индивидуален административен акт. Като такъв за нея се прилагат правилата предвидени в АПК. Съгласно чл. 59, ал. 3 от АПК, устни административни актове, както и такива изразени чрез действие или бездействие се издават само когато това е предвидено в закон. Доколкото за актовете на директорите на областните дирекции „Земеделие“ няма особени правила, се прилагат предвидените в АПК. Тъй като няма предвидена изрична норма в ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, която да посочва, че актовете се издават в устна форма или чрез действие или бездействие, заповедите по чл. 37в, ал. 7, изр. трето от ЗСПЗЗ трябва да бъдат в писмена форма.

Обжалваната заповед отговаря и на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Съдържа всички реквизити, които законодателят е посочил като задължителни за спазване при оформянето на административен акт.

Съгласно съдържанието на оспорения административен акт същият е издаден и подписан от директора на областна дирекция „Земеделие“ – Хасково на 03.02.2022г. /чл. 59,

ал. 2, т. 1 и т. 8 от АПК/, наименован е заповед № РД-04-27 /чл. 59, ал. 2, т. 2 от АПК/ и е посочено, че подлежи на обжалване в 14-дневен срок по реда на АПК /чл. 59, ал. 2, т. 7 от АПК/. Със заповедта е наредено на М. М. Г. /чл. 59, ал. 2, т. 3 от АПК/ да заплати сума в размер на 5493,00 лева представляваща трикратният размер на средното годишно рентно плащане за съответното землище в седемдневен срок от датата на получаване на заповедта по банкова сметка за чужди средства на ОД „Земеделие“ – Хасково /чл. 59, ал. 2, т. 5 от АПК/.

Всъщност спорно е единствено изпълнението на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за посочване в съдържанието на заповедта на фактическите и правни основания за издаването ѝ.

Правното основание за издаването на заповедта е чл. 37в, ал. 7 от ЗСПЗЗ, а фактическите предпоставки са – издаването на заповед по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ, публикуването ѝ, изтичане на тримесечен срок от публикуването и липса на плащане на определеното рентно плащане.

В процесната заповед е посочено, че се издава на основание чл. 37в, ал. 7, изр. трето от ЗСПЗЗ, като е посочено издаването на заповед № ПО-09-547 от 29.09.2021г. на директора на ОД „Земеделие“ – Хасково и на заповед № ПО-09-578 от 29.09.2021г. на директора на ОД „Земеделие“ – Хасково на основание чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ, публикуването им на 19.10.2021г. и дължимостта от жалбоподателя съгласно тези заповеди на сума съответно в размер на 494,77 лева и на 1336,12 лева.

Предвид изложеното съдът намира за неоснователно възражението за неспазване на установената форма на процесния административен акт.

В допълнение единствено следва да се посочи, че изначално направеното възражение с така формулираното искане до съда е неоснователно. Порок във формата на административен акт води до нищожността му само когато е толкова съществен, че практически липсва форма, съответно волеизявление на административния орган. Липсата на мотиви води до унищожаемост, а не до нищожност, тъй като има волеизявление на административния орган в разпоредителната част на акта и е възможно санирането на този порок чрез допълнително излагане на мотиви. В настоящия случай обаче макар и пестелив и схематичен на мотиви административният орган е посочил такива в издавания от него акт.

Жалбоподателят концентрира оспорването на заповедта на основание чл. 146, т. 3 от АПК, а именно твърди, че не е спазена процедурата за издаване на заповед по чл. 37в, ал. 3, изр. трето от ЗСПЗЗ. Настоящият съдебен състав не споделя направените възражения и приема, че при издаването на оспорвания акт не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени съответно да водят до отмяната му. Редът и условията за издаване на заповед по чл. 37в, ал. 3, изр. трето от ЗСПЗЗ са регламентирани изчерпателно в ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ.

Съгласно чл. 37в от ЗСПЗЗ масивите за ползване на земеделски земи се създават по споразумение между собствениците и/или ползвателите, а сключването на споразумението се ръководи от комисия за всяко землище на територията на общината. Споразумението се сключва по образец, утвърден от министъра на земеделието, храните и горите, и съдържа данни за комисията, участниците, разпределените им имоти или части от имоти и дължимото за тях рентно плащане. В споразумението участват ползватели, които са изплатили задълженията си по ал. 7 и по чл. 34 за земите по ал. 3, т. 2 за предходните стопански години, както и задълженията си към държавния и общинския поземлен фонд. Споразумението се сключва и актуализира всяка година до 30 август за следващата стопанска година по смисъла на § 2, т. 3 от допълнителните разпоредби на Закона за арендата в земеделието. След внасяне на споразумението Комисията изготвя доклад до директора на областната дирекция "Земеделие", който съдържа сключеното споразумение, разпределението на масивите за ползване, данни за земите по ал. 3, т. 2, за техните собственици и дължимото рентно плащане, въз основа на който директорът на областна

дирекция "Земеделие" издава заповед за разпределение на масивите в землището в срок до 1 октомври на съответната година.

В процесния случай със заповед № РД-07-32 от 05.08.2021г. на директора на ОД „Земеделие“ гр. Хасково била назначена комисия по чл. 37в, ал. 1 от ЗСПЗЗ в състав съобразно законовите изисквания, а именно от кметски наместник на село Рогозиново/ село Българин, представител на общинска служба по земеделие Х. и представител на областна дирекция „Земеделие“. Видно от представената административна преписка по издаване на процесната заповед в законоустановения срок до 30 август в ОСЗ Х. е било входирано доброволно споразумение за ползване на землището на село Рогозиново, ЕКАТТЕ ***** с рег. № ПО-09-89 от 30.08.2021г. Комисията е извършила проверка на представеното доброволно споразумение и е констатирала, че за предходните стопански години ползвателите на частни земеделски земи по чл. 37в, ал. 3, т. 2 от ЗСПЗЗ за землището на село Рогозиново, ЕКАТТЕ ***** са платили задълженията си и са внесли в община Х. и/или в ОД „Земеделие“ гр. Хасково дължимите суми. След извършване на преценка дали представеното споразумение по чл. 37в, ал. 2 от ЗСПЗЗ отговаря на изискванията и дали е изготвено съобразно правилата на ЗСПЗЗ Комисията е издала доклад до директора на областна дирекция „Земеделие“ гр. Хасково, който съдържа сключеното споразумение, разпределението на масивите за ползване, данни за земите по чл. 37в, ал. 3, т. 2 от ЗСПЗЗ, за техните собственици и дължимото рентно плащане. Съобразно докладът на жалбоподателя са отредени 89,082 дка за ползване, за който дължимото рентно плащане било в размер на 1336,12 лева.

Въз основа на този доклад директорът на ОД „Земеделие“ – Хасково в срока по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ – до 01.10. на съответната година, е издал заповед № ПО-09-578 от 29.09.2021г. Със заповед № ПО-09-578 от 29.09.2021г. било одобрено разпределението на масивите за ползване и на имотите по чл. 37в, ал. 3, т.2 от ЗСПЗЗ в границите на определените масиви за землището на село Рогозиново, община Х., област Хасково, съобразно сключеното споразумение между собствениците и/или ползвателите за стопанската 2021/2022г. Неразделна част от заповедта бил изготвеният на основание чл. 37в, ал. 4, изр. първо от ЗСПЗЗ доклад на Комисията по чл. 37в, ал. 1 от ЗСПЗЗ. В заповедта изрично е посочен начинът на нейното обявяване и публикуване, както и срокът за обжалването ѝ и предварителното ѝ изпълнение по силата на закона.

Въз основа на издадената заповед за жалбоподателя възникнало задължението да заплати сума в размер на 1336,12 лева представляваща дължимото рентно плащане за определените му за ползване земеделски земи.

По същия начин било процедирано и относно разпределението на земеделски земи от землището на село Българин. Видно от представената административна преписка по издаване на процесната заповед в законоустановения срок до 30 август в ОСЗ Х. е било входирано доброволно споразумение за ползване на землището на село Българин, ЕКАТТЕ ***** с рег. № ПО-09-86 от 30.08.2021г. Комисията е извършила проверка на представеното доброволно споразумение и е констатирала, че за предходните стопански години ползвателите на частни земеделски земи по чл. 37в, ал. 3, т. 2 от ЗСПЗЗ за землището на село Българин, ЕКАТТЕ ***** са платили задълженията си и са внесли в община Х. и/или в ОД „Земеделие“ гр. Хасково дължимите суми. След извършване на преценка дали представеното споразумение по чл. 37в, ал. 2 от ЗСПЗЗ отговаря на изискванията и дали е изготвено съобразно правилата на ЗСПЗЗ Комисията е издала доклад до директора на областна дирекция „Земеделие“ гр. Хасково, който съдържа сключеното споразумение, разпределението на масивите за ползване, данни за земите по чл. 37в, ал. 3, т. 2 от ЗСПЗЗ, за техните собственици и дължимото рентно плащане. Съобразно докладът на жалбоподателя са отредени 44,979 дка за ползване, за който дължимото рентно плащане било в размер на 494,77 лева.

Въз основа на този доклад директорът на ОД „Земеделие“ – Хасково в срока по чл.

37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ – до 01.10. на съответната година, е издал заповед № ПО-09-547 от 29.09.2021г. Със заповед № ПО-09-547 от 29.09.2021г. било одобрено разпределението на масивите за ползване и на имотите по чл. 37в, ал. 3, т.2 от ЗСПЗЗ в границите на определените масиви за землището на село Българин, община Х., област Хасково, съобразно сключеното споразумение между собствениците и/или ползвателите за стопанската 2021/2022г. Неразделна част от заповедта бил изготвеният на основание чл. 37в, ал. 4, изр. първо от ЗСПЗЗ доклад на Комисията по чл. 37в, ал. 1 от ЗСПЗЗ. В заповедта изрично е посочен начинът на нейното обявяване и публикуване, както и срокът за обжалването ѝ и предварителното ѝ изпълнение по силата на закона.

Въз основа на издадената заповед за жалбоподателя възникнало задължението да заплати сума в размер на 494,77 лева представляваща дължимото рентно плащане за определените му за ползване земеделски земи.

Съгласно чл. 37в, ал. 5 от ЗСПЗЗ заповедта по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ се обявява в кметството и в сградата на общинската служба по земеделие и се публикува на интернет страницата на общината и на съответната областна дирекция „Земеделие“ в срок до 10 октомври.

От събраните по делото доказателства се установява, че заповед № ПО-09-578 от 29.09.2021г. на директора на ОД „Земеделие“ – Хасково и заповед № ПО-09-547 от 29.09.2021г. на директора на ОД „Земеделие“ – Хасково са били публикувани на интернет страницата на ОД „Земеделие“ – Хасково на 19.10.2021г., а на интернет страницата на община Х. – на 27.10.2021г. Съгласно удостоверение от общинска служба „Земеделие“ – Х. заповедите са били обявени в сградата на ОС „Земеделие“ – гр. Х. в законоустановения срок, тоест до 10.10.2021г. – арг. чл. 37в, ал. 5 от ЗСПЗЗ. Съгласно приетия като писмено доказателство по делото протокол от 01.10.2021г. на общинска служба „Земеделие“ – гр. Х. се установява, че заповед № ПО-09-578 от 29.09.2021г. на директора на ОД „Земеделие“ – Хасково и заповед № ПО-09-547 от 29.09.2021г. на директора на ОД „Земеделие“ – Хасково са били поставени на информационното табло в сградата на ОС „Земеделие“ – гр. Х. на 01.10.2021г. Според удостоверение издадено от кметския наместник на село Рогозиново, община Х. заповед № ПО-09-578 от 29.09.2021г. не е била обявена в кметството, а според удостоверение издадено от кметския наместник на село Българин, община Х. заповед № ПО-09-547 от 29.09.2021г. не е била постъпвала с цел обявяването ѝ.

Разпоредбата на чл. 37в, ал. 7 от ЗСПЗЗ предвижда срок, в който следва да бъде внесено средното годишно рентно плащане за определените земеделски земи за ползване със заповедта по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ. Съгласно посочената правна норма в срок до три месеца от публикуване на заповедта по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ определената сума следва да бъде внесена по сметка за чужди средства на съответната областна дирекция „Земеделие“.

Когато не бъде заплатена сумата в срока определен по чл. 37в, ал. 7 от ЗСПЗЗ директорът на съответната областна дирекция „Земеделие“ издава заповед за заплащане на трикратния размер на средното годишно рентно плащане за землището.

С оспорената Заповед № РД-04-27/03.02.2022 г. на директора на ОД "Земеделие" – Хасково е наредено на основание чл. 37в, ал. 7, изр. 3 ЗСПЗЗ на жалбоподателя за ползване на имоти по чл. 37в, ал. 3, т. 2 ЗСПЗЗ в землището на с. Рогозиново, общ. Х. и в землището на село Българин, община Х. да заплати трикратния размер на средното годишно рентно плащане, а именно сума в общ размер на 5493,00 лева.

От изложеното следва, че е спазена административната процедура по издаване на процесната заповед. Съдът не споделя изложените възражения, че тримесечният срок за заплащане на определеното със заповедта по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ средно годишно рентно плащане не е започнал да тече, тъй като не е спазена процедурата по чл. 37в, ал. 5 от ЗСПЗЗ, и съответно не е възникнал елемент от фактическия състав по издаване на процесната заповед.

По делото няма спор, че жалбоподателят е ползвател на земеделски земи,

разпределяни по реда на чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ и с одобряване на разпределението на масивите от землището на село Рогозиново, община Х., област Хасково и от землището на село Българин, община Х., област Хасково за него е възникнало задължението да заплати определеното средно годишно рентно плащане. Срокът, в който жалбоподателят е следвало да изпълни задължението си, е изрично определен в чл. 37в, ал. 7 от ЗСПЗЗ, а именно в тримесечен срок от публикуването на заповедта по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ.

При систематичното тълкуване на разпоредбите, касаещи разпределение ползването на земеделски земи, се установява, че законодателят прави разлика между начините, по които да бъде съобщено издаването на общия административен акт, какъвто представлява заповедта по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ, и началният момент, от който започва да тече срокът за заплащане на рентните плащания.

Съгласно чл. 72, ал. 1 от АПК съдържанието на общ административен акт се съобщава по реда, по който е направено уведомяването по чл. 66 от АПК. Разпоредбата на чл. 66 от АПК предвижда, че откриването на производството по издаване на общия административен акт се оповестява публично чрез средствата за масово осведомяване, чрез изпращането на проекта до организации на заинтересованите лица или по друг подходящ начин. Доколкото заповедта по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ касае определен кръг лица, участващи в производството по разпределение на масивите от конкретно землище, законодателят е предвид като подходящ начин за съобщаване съдържание на административния акт обявяването му в кметството на съответното населено място и в сградата на съответната общинска служба „Земеделие“ и публикуването му на интернет страницата на съответната община и областна служба „Земеделие“. При разгласяването на заповедта законодателят е предвидил както обявяване, така и публикуване. Изразите "обявяване" и "публикуване" не са употребени като синоними, като под "обявяване" се разбира залепване на заповедта в кметството или сградата на общинската служба по земеделие, а публикуването се извършва на интернет страницата на съответния административен орган.

За разлика от чл. 37в, ал. 5 от ЗСПЗЗ в чл. 37в, ал. 7 от ЗСПЗЗ законодателят е посочил като начален момент на тримесечния срок публикуването на заповедта, без да включва момента на нейното обявяване. В случай че законодателят свързваше началния момент за изпълнение на задължението с обявяването на заповедта, то изрично като срок за изпълнение би посочил до три месеца от най-късната дата на публикуване и обявяване на заповедта, доколкото тези действия не биха могли да се осъществят на една и съща дата.

Ето защо съдът намира, че тримесечният срок за заплащане на определеното със заповедта по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ рентно плащане започва с публикуването на заповедите. От материалите по делото се установява, че заповед № ПО-09-578 от 29.09.2021г. на директора на ОД „Земеделие“ – Хасково и заповед № ПО-09-547 от 29.09.2021г. на директора на ОД „Земеделие“ – Хасково са били публикувани на интернет страницата на ОД „Земеделие“ – Хасково на 19.10.2021г. Следователно срокът за заплащане е изтекъл на 19.01.2022г. Към тази дата жалбоподателят не е бил извършил плащане. Видно от приетите по делото писмени доказателства жалбоподателката е заплатил сумите от 1336,23 лева и от 494,77 лева по сметка на областна дирекция „Земеделие“ – Хасково на 04.02.2022 г. Следователно за административния орган, който действа в условията на обвързана компетентност и няма право на преценка относно съдържанието на акта, който трябва да издаде, са били налице предпоставките да приложи разпоредбата на чл. 37в, ал. 7 ЗСПЗЗ, като изиска от жалбоподателя да внесе трикратния размер на рентното плащане за съответното землище. Дори да се приеме, че срокът е започнал да тече от по-късната от двете дати на публикуване на заповедите, а именно датата на публикуване в Община Х. – 27.10.2021 г., то към момента на издаване на процесната заповед и извършване на плащането жалбоподателя отново е бил в неизпълнение. В аналогичен смисъл са и мотивите в решение № 157 от 02.03.2023г., постановено по к.а.д. № 995 по описа за 2022г. на Административен съд – Хасково.

Съдът не възприема направеното възражение от жалбоподателя, че доколкото той е платил не е била налице една от материалните предпоставки за издаване на процесната заповед. Както съдът вече посочи срокът за заплащане на рентното плащане е бил изтекъл към момента на издаване на заповедта. Дори и в деня следващ този на издаване на заповедта по чл. 37в, ал. 7 изр. трето от ЗСПЗЗ извършеното плащане е след изтичане на тримесечния срок по чл. 37в, ал. 7, изр. първо от ЗСПЗЗ.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че доколкото не е изпълнена процедурата по разгласяване на заповедта по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ не може да започне да тече срока за плащане. Действително от материалите по делото се установява, че заповед № ПО-09-578 от 29.09.2021г. на директора на ОД „Земеделие“ – Хасково не е обявена на публично място в кметството на село Рогозиново, а заповед № ПО-09-547 от 29.09.2021г. на директора на ОД „Земеделие“ – Хасково не е обявена на публично място в кметството на село Българин. Но първо срокът за заплащане не е обвързан с обявяването им и второ независимо дали е изтекъл срокът за обжалване на заповедта по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ и съответно същите да не са влезли в сила е възможно издаването на заповед по чл. 37в, ал. 7, изр. трето от ЗСПЗЗ, доколкото заповедта по чл. 37в, ал. 4 от ЗСПЗЗ има предварително изпълнение и обжалването ѝ не спира изпълнението ѝ – арг. чл. 37в, ал. 5 от ЗСПЗЗ.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна, тъй като обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на изискванията за форма и съдържание, без да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при наличието на материалноправните предпоставки за това и в съответствие с целта на закона.

По разностките:

В хода на производството са направени искания от жалбоподателя и ответника за присъждане на направените разноски по делото. С оглед законосъобразността на обжалвания акт и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, съдът следва да уважи искането на ответника. Ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 24 от Наредба за заплащането на правна помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 143, ал. 3 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника сума в размер на 100,00 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. Г., ЕГН *****, с адрес гр. Х., ул. „С. П.“ № * против заповед № РД-04-27 от 03.02.2022г. на Директора на ОДЗ-Хасково, с която на основание чл. 37в, ал. 7, изр. трето от ЗСПЗЗ е наредено жалбоподателя да заплати сума в размер на 5493,00 лева, представляваща трикратния размер на средното годишно рентно плащане.

ОСЪЖДА М. М. Г., ЕГН *****, с адрес гр. Х., ул. „С. П.“ № * на основание чл. 143, ал. 3 от АПК да заплати на Областна дирекция „Земеделие“ - Хасково сума в размер на 100,00 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Хасково.

Съдия при Районен съд – Х.: _____